

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 883. Quotuplex sit votum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

desuper videri potest Castrop. *ir. 16. d. 1. p. 8.*
§. 5. uti & quaestiones illa, num & qualiter vo-
tum necessarium esse debeat de bono possibili, ho-
nesto, quarum affirmativa resolutio à potiore se-
quitur ex eo, quòd esse debeat de bono melio-
re, & non præcepto de quibus Castrop. *loc. cit.*
§. 1. & seq.

Quaest. 883. Quotuplex sit votum?

Resp. Variè dividitur; Et primò quidem in
absolutum & conditionatum. Absolutum
est, quod absolutam habet obligationem, seu quo
res aliqua vel opus v. g. oblatio calicis, peregrina-
tio, ingressus in religionem &c. promittitur sim-
pliciter, seu independentè ab ulla conditione vel
incerto eventu futuro. Conditionatum est, quod
obligationem ab aliqua conditione & eventu fu-
turo dependentem continet v. g. si ab hoc morbo
liberabor, si victoriam reportabo. Ad distin-
guendum verò inter hæc vota, dum quandoque
quæ absoluta sunt, conditionata videntur, & con-
tra, attendendus diligenter affectus, quo fertur
vovens vel directè in rem promissam vel potius in
ipsam conditionem obtinendam vel evitandam;
ita ut in priore casu censatur votum absolutum,
in posteriore conditionatum. Sic v. g. dum quis
vovet ingredi religionem, si annum 16. ætatis
impleverit, vel cursum philosophiæ absolverit,
vel etiam, ut cum Sanch. *l. 4. sum. c. 40. n. 82.*
Suar. *l. 6. c. 22. num. 6. & 7.* Castrop. *loc. cit.*
p. 10. num. 1. si pater obierit. Votum est abso-
lutum, & obligatio ipsa statim inducitur, & non
suspenditur ad eventum illum; quia vovens abso-
lutè fertur in religionis ingressum, & terminus
ille solum adjectus ad commodam voti seu obli-
gationis executionem, quæ eousque suspenditur.
ita Castrop. *loc. cit.* idem dicens de voto, quo
quis voveret ingredi religionem si frater unicus
habuerit filios, & domus successores, est con-
trarium, nimirum esse conditionatum, censent
Suar. & Sanch. eò quòd potius ferri videatur in
successores domus, quam in ingressum suum in
religionem.

2. Secundò dividitur in simplex & solenne,
in quorum explicatione & distinctione non ita
conveniunt AA. Et primò quidem prætereundo
eam tanquam minùs conformem decisioni *c. unic.*
h. t. num. 6. quæ aliqui voluerunt solenne nuncu-
pari à consecratione & benedictione spirituali,
aut aliquo ritu simili ac solemnitate externa, dum
constat vota solennia tam expressa quam tacita
hodieum fieri sine talibus solemnitatibus, & è
contra vota aliqua simplicia (qualia sunt vota co-
adjutorum formatorum in societate Jesu) fieri ad-
hibitis solemnitatibus, nimirum publicè & in su-
perioris manibus ferè sicut ipsa professio. Aliqui
solennitatem hanc statuunt cum Valent. *Tom. 3.*
d. 6. q. 6. p. 7. Henriq. *l. 12. c. 5. à num. 3.* in
traditione sui ipsius, quæ vota substantialia reli-
gionis emittens eidem se tradit in perpetuum, præ-
lato nomine illius ea acceptante. Verùm hanc
sui traditionem junctam acceptationi prælati non
sufficere adhuc ad solennitatem, ex eo patet, quòd
per vota substantialia post biennium novitatus
edita, constituenta verè religiosum, fiat vera
istiusmodi traditio sui perpetua superiore illam
acceptante, & tamen sint solum simplicia, unde
alii insuper ad solennitatem requirunt, ut vicif-
sim religio se se obliget irrevocabiliter ad voven-

R. P. Leur. *Jur. Can. Lib. III.*

tem retinendum. Sed neque etiam hæc sufficere
ad solennitatem, sed necessè esse, ut votum ex
speciali Ecclesiæ constitutione ita reddatur perpetuum
& irrevocabile, ut nulla potestate ordinaria
& seclusa autoritate pontificia relaxari queat, ac
insuper vovens reddatur ad actus voto repugnantes
v. g. ad matrimonium inhabilis, in quo po-
stremo tamen convenit cum votis post biennium
in societate emissis, ac ita juxta *cit. c. unic.* tra-
dunt Azor. *p. 1. l. 12. c. 6. q. 1.* Sanch. *l. 5. mo-
ral. c. 1. num. 6.* Suar. *Tom. 7. de relig. l. 2. c. 10.*
à num. 5. Castrop. *l. c. num. 5.* Wietn. *h. t. n.*
19. Pirh. *h. t. num. 5.* unde jam etiam hi AA. in-
ferunt, votum simplex & solenne non distingui
essentialiter ex eorum natura, sed accidentaliter
& extrinsecè ex sola illa Ecclesiæ speciali disposi-
tione, ac ita spectato jure naturali ac divino per
se utrumque votum æqualiter obligare, etsi per
accidens solenne magis obliget quam simplex ex
dicta constitutione Ecclesiastica. Atque ex his jam
patet, quid sit votum simplex nimirum, quod
destituitur ista perpetuitate inducta ex dispositione
Ecclesiæ.

3. Tertio dividitur in expressum & tacitum.
expressum, quod editur verbis, scripturâ, nutu-
bus Deo aliquid promittendi & se obligandi vo-
luntatem declarantibus. Tacitum, quod decla-
ratur seu præsumitur potius ex signis quibusdam
à jure statutis, v. g. votum continentia ex sus-
ceptione ordinum sacrorum, vota solennia reli-
gionis & gestatio habitus professis proprii, vel
exercitio actuum competentium solis professis.

4. Quarto dividitur in reale; cum res externa
promittitur v. g. pecunia, domus, equus. Et per-
sonale, dum promittitur actio à persona diman-
ans & mixtum. nimirum ex reali & personali,
quale v. g. est votum peregrinationis, utpote quod
præter laborem, molestiam corporis, animi devo-
tionem, continet sumptus itineris.

5. Dividitur Quintò ex parte materiæ in ne-
cessarium, nimirum de re, quæ aliàs etiam neces-
sitate præcepti exequenda; dubitare enim non li-
cet votum propriissimè esse posse de operibus præ-
ceptis; cum sint honesta & Deo grata, & ita,
ut opposita ei ingrata sint. Esseque hanc verita-
tem catholicam asserit Castrop. *l. c. p. 8. §. 4. n. 1.*
& ita sentiunt citati ab eo D. Tho. *2. 2. q. 88. a.*
2. & ibi. Cajetan. du. 1. Suar. *To. 2. de relig. l. 2.*
de voto. c. 6. a. n. 4. Less. *l. 2. c. 40. du. 7. n. 47.*
& seq. Laym. *l. 4. sum. tr. de voto. c. 2. num. 9.*
Azor. *p. 1. l. 11. c. 13. q. 1.* Sed neque obligatio
una alteram circa rem eandem impedit, sed potius
virtutem promovet & voluntatem in bono firmio-
rem reddit, ut pluribus vinculis obstrictam. Et
in liberum; nimirum de re, quam quis liberè ex-
equi potest vel omittere. Quæ divisio aliis qua-
que terminis exprimi solet, nimirum dividendo
votum in commune, utpote quod est de rebus
quæ ab omnibus communiter tanquam præcepta
observari debent; & singulare, quod est de rebus,
quarum obligatio pro singulorum arbitratu susci-
pitur. de quo vide Castrop. *l. c. n. 4.*

*Quaest. 884. Quæ & qualis sit obligatio
voti?*

Resp. Ad primum: Votum obligare ad sui
executionem de fide esse, & lumine naturali
notum rectè ait Castrop. *l. c. p. 11. n. 1.* Si enim
fidem datam homini promittendo obligare promit-
tentem ex fidelitate ad exequendum, quod promif-
sum

Nnn